

หมู่ที่ 1 หมู่บ้านหัวขัว

ประวัติความเป็นมา :

ตั้งอยู่ที่ตำบลพันเสา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก สมัยก่อนหมู่บ้านนี้มีสภาพเป็นป่าดงดิบมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านที่อพยพเข้ามาอาศัยในรุ่นแรก ๆ นั้น คือชาวบ้านจาก จังหวัด นครสวรรค์ โดยมีครอบครัว นางฟุ้ง จินพงษ์ เป็นครอบครัวแรก และได้มาบุกเบิกตั้งหมู่บ้าน และต่อมามีประวัติเล่าต่อกันมาว่า บ้านหัวขัวเป็นชุมชนของนักเลง ซึ่งครั้งหนึ่งมีเหตุการณ์ฆ่ากันตายในหมู่บ้าน ถึง 6 ศพภายในวันเดียว ต่อมาเมื่อมีการตั้งชื่อหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงใช้เหตุการณ์ฆ่ากันตายในครั้งนั้นเป็นชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหกหัว” และต่อมามีการเรียกชื่อ “บ้านหกหัว” เปลี่ยนเป็น “บ้านหัวขัว” มาจนถึงปัจจุบัน

บ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำน้ำมันยาง ทำได้เอาไปขาย หมู่บ้านนี้มีลำห้วยผ่ากลางหมู่บ้าน ชาวบ้านอาศัยอยู่ทั้งสองฝั่งลำห้วยนั้น จึงมีการสร้างสะพานเชื่อมสองฝั่งลำห้วย ผู้นำหมู่บ้านจึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า บ้านหัวขัวบึงแวง เพราะขัวหมายถึงสะพาน และหมู่บ้านมีบึงด้วยจึงนำมารวมกันเป็นชื่อหมู่บ้านและต่อมาก็ได้เปลี่ยนเป็นหมู่บ้านหัวขัวเนื่องจากชื่อยาวเกินไปมาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติบึงแวง

มีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งได้นำวัวควายไปเลี้ยงในบริเวณบึงแห่งหนึ่ง ระหว่างทางได้หิวน้ำจึงได้ไปหาน้ำดื่มบริเวณปลักวัวปลักควายบริเวณใกล้บึงดังกล่าว และได้เจอมีดเล่มหนึ่งขณะดื่มน้ำแต่ไม่รู้ว่ามีอะไรและได้นั่งมองดูและเพื่อนๆ ที่มาด้วยกันได้บอกว่ามิดแวง จึงคิดว่าจะตั้งชื่อบึงนี้ว่าบึงแวง มาจนถึงปัจจุบัน

สภาพในอดีต

หมู่ที่ 1 บ้านหัวขัว เป็นหมู่บ้านที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มาก ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้คนในพื้นที่ใกล้เคียงอพยพและจังหวัดที่อยู่ห่างไกลเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ประชาชนในหมู่บ้านหัวขัวนั้นในอดีตจะประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นส่วนมาก พื้นที่ทางทำกินนั้นชาวบ้านต้องถางป่าเป็นที่นาที่อยู่อาศัย โดยใครขยันมากก็จะมีที่นามาก เมื่อถึงฤดูการเก็บเกี่ยวชาวบ้านก็จะเข้ามาช่วยกันในการเก็บเกี่ยว มีการติดต่อค้าขายกับชุมชนใกล้เคียงคือตำบลปลักแรด สมัยก่อนยังไม่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสบายอย่างเช่นทุกวันนี้ ต้องมีการเดินเท้าไปในการติดต่อหากัน ซึ่งทางเดินจะเป็นเส้นทางของเกวียนในการขนข้าวไปขายที่อำเภอบางระกำ ซึ่งเป็นทำน้ำไว้สำหรับพักข้าวไว้ขายกับเรือที่เข้ามาซื้อข้าว

“ในอดีตบ้านหัวขัวมีโจรสลัดชุมมาก ซึ่งโจรจะเป็นคนที่อาศัยในพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งพื้นที่ใกล้เคียงทรัพยากรทางธรรมชาติมีน้อย ไม่พอกับการประกอบอาชีพจึงต้องเข้ามาปล้นในพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งการปล้นจะเป็นการปล้นวัว ควายของชาวบ้าน ดังนั้นชาวบ้านจึงเป็นทั้งมิตรกับโจรและตำรวจเพื่อความปลอดภัยกับครอบครัว”

ด้านสังคมและประเพณีวัฒนธรรม ประชาชนจะอาศัยกันโดยความร่วมมือร่วมใจกันในการสร้างชุมชนขึ้นมา มีประเพณีอันดีที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

สภาพปัจจุบัน

ปัจจุบันบ้านหัวขัวเป็นหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ ประชากรในหมู่บ้านมีจำนวนมาก มีพื้นที่ทำการเพาะปลูกมาก พืชที่ประชาชนปลูกส่วนมากจะเป็นข้าวนาปลัง เพราะมีแหล่งน้ำในหมู่บ้านจำนวนมาก การเพาะปลูกในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นตัวช่วยในเรื่องของการเพาะปลูก จึงทำให้ประชาชนในหมู่บ้านเริ่มห่างกันมากขึ้น เพราะไม่ต้องหวังพึ่งการใช้แรงงานกันในหมู่บ้าน

ปัจจุบันนี้บ้านหัวขัวมีระบบสาธารณูปโภคที่สะดวกสบาย มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนประชา
หมู่บ้านเส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบาย เพราะทางการได้เข้ามาตัดถนนเพื่อเป็นการเชื่อมต่อกับ
หมู่บ้านอื่นๆ

ประชาชนในหมู่บ้านได้เริ่มออกไปหาที่ทำกินนอกหมู่บ้านมากขึ้น คือออกไปทำอาชีพรับจ้างทั่วไป
โดยได้ค่าจ้างในแต่ละวัน แต่เมื่อถึงเทศกาลทำการเพาะปลูกก็จะกลับมาทำการเพาะปลูก ประชาชนมีการ
สามัคคีร่วมมือกัน เมื่อมีงานในหมู่บ้านก็จะร่วมมือร่วมใจกันเข้ามาช่วยงาน วิถีชีวิตของประชาชนในหมู่บ้าน
ได้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย